

tage nye Medlemmer. Men jeg kunde tænke mig, at man gjorde noget andet i Stedet. Man kunde gøre det, man har gjort i de forskellige Amter her paa Sjælland, hvor man har forsøgt at aabne Adgang for alle, der ønskede at komme ind i Kontrolforeningerne, ved at man hvert tredje Aar har foretaget en Regulering for at gøre den Rute, som Kontrolassistenten skal følge, saa praktisk som muligt og derved faa alle dem med, der har meldt sig som nye Medlemmer i den mellemliggende Tid. Men at indsætte i Loven en Bestemmelse om, at Foreningerne skulde have Pligt til mindst hvert andet Aar at give Adgang for nye Medlemmer, vilde være ganske meningsløst.

I § 11 foreslaar Ministeren, at der i Stambøgerne kun maa optages Dyr, der er anerkendt paa et Statsskue eller et af Staten anerkendt Foreningsskue. Det vilde være ganske meningsløst at kræve, at f. Eks. de Køer, der optages i Kostambogen, og som har vist sig at være særligt yderige og gode Dyr, skal være anerkendt paa et saadant Dyrskue. Det er noget, som man ikke tidligere har gjort, og Ministeren gaar jo ellers mod alt Dyrskuevæsen, saa jeg forstaaer ikke, at han her vil gaa den modsatte Vej, thi det at vedtage en saadan Bestemmelse vil være at gaa lige den modsatte Vej af, hvad Ministeren ellers er inde paa.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup var inde paa Registreringen af unge Dyr, den Stambogsregistrering, som man i de sidste Aar er kommet ind paa for at have noget at ty til, naar man skal sælge Avlsdyr til Udlandet, og det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at denne Registrering vilde være umulig, hvis man tog Tilskuddet bort. Det er sikkert rigtigt, for den er meget dyr i Forvejen. For at optage et Dyr i Registerstambogen kræver man 25 Kr. af Ejeren, og man vil forstaa, at naar Ejeren skal have en Del af sine Dyr optaget, saa er det en dyr Historie, meget for dyr. Derfor er der mange Ejere, der ikke ønsker deres Dyr registreret. Man skulde snarere gaa den modsatte Vej og gøre Registreringen billigere, men hvis Tilskuddet falder bort, kan den jo ikke blive billigere, tværtimod, saa maa den blive dyrere, og saa vil den i Virkeligheden blive saa dyr, at alle vil kvie sig ved at lade deres Dyr indføre i Stambøgerne.

Hvad Konsulenterne angaar, kan jeg ikke forstaa, hvorfor Ministeren vil stille Konsulenterne i Husdyrbrug daarligere end Planteavlskonsulenterne. Disse sidste var,

indtil vi fik den Revision af Loven, som det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen fik gennemført som Landbrugsminister, stillet gunstigere end Husdyrbrugskonsulenterne, men ved det Tillæg, som disse fik ved den nævnte Revision, blev de to Slags Konsulenter stillet paa lige Fod. Nu foreslaar den højtærede Minister at skære Tilskuddet til Husdyrbrugskonsulenterne ned, medens der selvfølgelig ikke i dette Lovforslag kan være Tale om ogsaa at sætte Planteavlskonsulenterne ned til det samme; det er givet, da Forslaget ikke omhandler Planteavlskonsulenterne. Det vil altsaa sige, at den højtærede Minister her foreslaar igen at stille Husdyravlskonsulenterne daarligere end Planteavlskonsulenterne.

Men Stemningen ude i Befolkningen gaar netop i Retning af, at man vil videre ad Husdyrbrugets Vej, man mener, at der ligger uopdyrkede Egne, som vore Konsulenter skulde hjælpe os til at faa opdyrket, medens man for Planteavlens Vedkommende har haft saa mange forskelligartede Forsøg, at man vanskeligt vil kunne finde noget nyt frem, der har den Betydning, som Forsøg paa Kvægbrugets Omraade vilde kunne have. Med Hensyn til Kvægbruget har der jo ikke været anstillet ret mange Forsøg med Fodring. Her mangler sikkert meget, her er sikkert et Omraade, hvor Opdrætteren og Landmanden staaer fuldstændig blank og trænger til Vejledning, og her har Husdyrbrugskonsulenterne en uhyre stor Opgave ved netop at faa disse Forsøg i Gang, netop at se, hvordan man bør fodre, og hvad der bør tilsættes Foderet, for at det kan give det størst mulig Udbytte.

Derfor forstaaer jeg ikke, at den højtærede Minister nu kan gaa med til at nedskære Tilskuddet til Husdyrbrugskonsulenterne. Jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at indenfor det lille Landbrug har man hidtil særlig helliget sig Planteavl, særlig haft sine Planteavlskonsulenter, som har rejst rundt blandt Husmandsforeningernes Medlemmer og gjort et Arbejde, for at de smaa Landbrug kunde faa en saa god Høst som muligt, medens man har set mindre paa, hvorledes denne Høst blev udnyttet gennem Husdyrene, men Husmandsforeningerne har netop i den sidste Tid taget et kraftigt Arbejde op for at forbedre deres Husdyr, idet de har indrømmet, at de paa dette Omraade har ligget efter de middelstore Gaarde og Bøndergaarde. Husmandsforeningerne har ikke været saa meget med i Arbejdet paa Husdyrbrugets Omraade tidligere. Derfor søger man nu at indhente det forsømte ved at